یادداشت

دوگانه غلط معیشت و زیرساخت!

وحید عظیم‌نیا
دبیر گروه اقتصادی

رئیس محترم قوه مجریه در جلسه عصر روز یک‌شنبه هیئت دولت بار دیگر معیشت مردم را در صدر اولویت‌های اجرایی کشور معرفی و تأکید کرد هر مقرره‌ای، از قانون گرفته تا آیین‌نامه که بر زندگی روزمره مردم فشار اقتصادی وارد کند، با اصول عدالت و تدبیر مغایرت دارد و باید فوری اصلاح شود. آقای پزشکیان حتی پا را فراتر گذاشت و اعلام کرد: «هیچ موضوعی نباید بر معیشت مردم تقدم و ترجیح یابد.» این سخنان که در عین سادگی، عمق نگرانی یک مدیر اجرایی را نشان می‌دهد، نویدبخش یک رویکرد عدالت‌محور در قوه مجریه است، اما آیا این نطق‌ها می‌توانند از مرحله شعار به عمل برسند یا آنکه، همچون بسیاری از وعده‌های پیشین، به «گفتاردرمانی» تبدیل خواهند شد؟

آقای پزشکیان همچنین معیشت مردم را «اولویت نخست کشور» دانست و تأکید کرد بدون بهبود رفاه عمومی، حکمرانی معنا ندارد. این نگاه، پاسخی به شرایط اقتصادی امروز کشورمان از تورم مزمن و کاهش قدرت خرید خانوارها تا شکاف عمیق میان درآمد و هزینه‌های زندگی است، اما در نقد فضای حاکم، نکته مهم‌تری نیز نهفته است؛ اینکه آیا واقعاً کشورمان به نقطه‌ای رسیده است که میان معیشت مردم و اجرای پروژه‌های عمرانی، ناگزیر به انتخاب شده‌ایم یا این دوگانه‌سازی، حاصل ضعف در مدیریت، اولویت‌گذاری و نظارت است؟

روشن است که کشور غنی‌ای داریم اما گرفتار مدیران ضعیف هستیم، به طوری که منابع مالی قابل توجهی در ساختارهای معیوب، تصمیم‌های غیرکارشناسی و غیبت نظارت مؤثر، هدر می‌رود. به‌عنوان نمونه، طبق گزارش چندی پیش هیئت تحقیق و تفحص مجلس از شستا، تأمین غیراستاندارد زغال‌سنگ و کک مورد نیاز ذوب‌آهن، سالانه ۱۵۰ میلیون دلار زیان به این مجموعه وارد کرده است. این تنها یک نمونه از ده‌ها مورد اتلاف منابع است که اگر اصلاح شوند، می‌توانند بخش زیادی از نیازهای معیشتی مردم را تأمین کنند، بی‌آنکه توسعه متوقف شود. در چنین شرایطی، مسئله اصلی ناکارآمدی در مدیریت است. اگر به سمت اصلاح سازوکارهای مالی، شفافیت بودجه‌ای و بازنگری در اولویت‌ها حرکت کنیم، دیگر نیازی به دوگانه‌سازی‌های کاذب نداریم.

رویکرد عدالت‌محور در حوزه معیشت، اگر از دایره گفتار عبور کند و به حوزه اقدام و سیاستگذاری واقعی وارد شود، می‌تواند گشایش‌هایی ملموس برای مردم فراهم آورد، اما تجربه سال‌های گذشته به ما آموخته است که میان نیت‌های اعلام‌شده و نتیجه‌های حاصل‌شده، فاصله‌ای گاه بسیار زیاد وجود دارد، بنابراین آنچه اکنون بیش از هر چیز اهمیت دارد، سنجش صداقت و انسجام میان حرف و عمل مسئولان است. خوب است که دولت نگاهی انسانی و اجتماعی به اقتصاد دارد، اما این نگاه تا زمانی اعتبار دارد که در میدان واقعیت نیز نمود پیدا کند و مردم بتوانند اثر آن را در سفره، معیشت و امید به آینده خود ببینند.

از این منظر، باید از دولت بپرسیم آیا حذف یکی از مواد مهم قانون جهش تولید مسکن، ماده‌ای که بانک‌ها را موظف می‌کرد ۲۰درصد از تسهیلات سالانه خود را به حوزه مسکن اختصاص دهند، در راستای همان رویکرد معیشت‌محور است؟ مسکن، یکی از کلیدی‌ترین دغدغه‌های معیشتی مردم، به‌ویژه طبقات متوسط و فرودست است. وقتی هزینه اجاره یا خرید یک واحد مسکونی از توان بخش بزرگی از جامعه خارج و تبدیل به رؤیایی دست‌نیافتنی شده است، حذف چنین ماده‌ای چه پیامی به مردم مخابره می‌کند؟ آیا این به معنای تسلیم دولت در برابر لابی بانک‌هاست یا نشانگر آن است که معیشت، فقط در کلام اولویت است، نه در تصمیم‌سازی؟

از سوی دیگر، می‌بینیم تسهیلات ازدواج و فرزندآوری که سال‌ها به عنوان ابزاری برای تقویت بنیان خانواده‌ها و تشویق به فرزندآوری تبلیغ می‌شد، با شرایطی پیچیده و زمانبر مواجه و برای بسیاری از زوج‌های جوان، دسترسی به آن، به یک فرایند طاقت‌فرسا بدل شده است. آیا این وضعیت با شعار بهبود زندگی مردم همخوانی دارد؟ یکی از آزاردهنده‌ترین مصادیق تناقض میان حرف و عمل، عملکرد شبکه بانکی کشور است، چه آنکه در عمل به یکی از موانع اصلی در مسیر دسترسی مردم به حداقل‌های اقتصادی بدل شده است. گرفتن یک وام ساده، حتی برای مبالغ پایین، چنان پیچیده و پرمانع است که بسیاری عطایش را به لقایش می‌بخشند. تضاد دردناکی است؛ از یک سو مسئولان از حمایت از معیشت و تسهیل زندگی مردم می‌گویند و از سوی دیگر، ساختارهای اجرایی و اقتصادی، خلاف این مسیر را می‌پیمایند.

شاید بتوان گفت مشکل اصلی نه در کمبود منابع و نه حتی در محدودیت‌های بین‌المللی، بلکه در سوءمدیریت مزمن، فقدان اولویت‌گذاری صحیح و نگاه کوتاه‌مدت به سیاستگذاری عمومی است. واقعیت این است که ما با دوگانه‌ای واقعی میان معیشت و زیرساخت مواجه نیستیم، بلکه این یک دوگانه‌سازی مصنوعی است که از ناتوانی در حکمرانی و تنظیم همزمان دو مسیر ضروری نشئت گرفته است. توسعه زیرساختی و بهبود معیشت مردم، در ذات خود نه متضاد، بلکه مکمل یکدیگرند. زیرساخت کارآمد، پیش‌نیاز رشد پایدار اقتصادی و رفاه عمومی است، اما این به‌شرطی است که ساخت و بهره‌برداری از آن «تعارض منافع» آلوده نشود.

در واقع، اگر بودجه‌های عمرانی به‌درستی تخصیص یابند و با نظارت واقعی همراه شوند، فشاری بر معیشت وارد نمی‌شود و حتی خود عاملی برای ایجاد اشتغال، گردش سرمایه و افزایش درآمد خانوارها خواهد بود. آنچه این دو حوزه را در تعارض نشان می‌دهد، ساختارهای معیوب تصمیم‌گیری و اجراست. به‌عبارت دیگر، مسئله ما فقدان منابع نیست، مسئله ما هدررفت منابع است. تجربه‌هایی نظیر گزارش تحقیق و تفحص از شستا که تنها یکی از ده‌ها نمونه اتلاف منابع عمومی است، به‌خوبی نشان می‌دهند با اصلاح نظام تصمیم‌گیری و پاسخگویی، می‌توان هم معیشت مردم را بهبود داد و هم مسیر توسعه زیرساختی کشور را ادامه داد.

اگر واقعاً دغدغه اصلی معیشت مردم است، اصلاح نظام مالیاتی، بازتعریف نظام یارانه‌ای، مقابله با فرار مالیاتی کلان، حذف مالیات بر ارزش افزوده، کاهش هزینه‌های زائد دستگاه‌های اجرایی و شفاف‌سازی در تخصیص بودجه، عملیاتی شود. مردمی که روزبه‌روز فشار بیشتری بر دوش خود احساس می‌کنند، منتظر بهبود اوضاع هستند و این بهبود اوضاع باید از کلمات و تیترهای خبری بیرون بیاید و در قیمت کالاهای اساسی، میزان اجاره‌خانه، هزینه‌های درمان و آموزش و دسترسی به خدمات عمومی خود را نشان دهد.

بهتر است مسئولان به جای پرداختن به دوگانه‌سازی‌های کاذب، به فکر علاج مشکلات ریزودرشت کشور باشند. نباید کاری کرد که مردم، با طنز تلخ بگویند: «مسئولان فعلی، چقدر خوب حرف می‌زنند، کاش مسئولیت داشتند و می‌توانستند برای رفع گره‌های زندگی گام بردارند!»

جان کلام آنکه دولت اگر واقعاً معیشت مردم را اولویت می‌داند، باید این اراده را در تصمیمات واقعی و سیاستگذاری‌های ملموس و نه صرفاً در نطق‌ها و شعارها نشان دهد. حذف حمایت‌های قانونی از حوزه‌هایی چون مسکن، تسهیلات ازدواج یا توسعه برنامه‌ای، در تناقض با ادعای عدالت‌محور بودن است. معیشت و زیرساخت دوگانه نیستند، بلکه ضعف مدیریت و هدررفت منابع آنها را به تضاد تبدیل کرده است. مردم امروز نیازمند نشانه‌های واقعی از بهبود زندگی هستند، اعتماد عمومی تنها زمانی احیا می‌شود که سیاست‌ها با عدالت، شفافیت و کارآمدی همراه باشند.

گزارش یک

هادی اسماعیلی

آوار قانون‌شکنی دولتی بر سرپناه مردم!

همایون علی‌اکبری، کارشناس اقتصادی در گفت‌وگو با «جوان»:

دولت به مجلس پیشنهاد کرده است به جای اینکه هدف برنامه ایجاد سالانه یک‌میلیون شغل باشد، این عدد را به حدود ۳۰۰هزار شغل کاهش دهد!

سال دوم اجرای قانون برنامه هفتم توسعه در حالی آغاز شده که سازمان برنامه و بودجه به‌طور ناگهانی اصلاحاتی را برای حذف بخشی از اهداف و احکام این قانون به مجلس ارائه کرده است، البته این اقدام اعتراض و مخالفت جدی نمایندگان مجلس را در پی داشته است. قانونی که پس از دو سال بررسی و رفت‌وبرگشت‌های متعدد میان دولت، مجلس، شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت نظام نهایی و ابلاغ شد، اکنون از سوی خود دولت ناکارآمد و غیراجرایی توصیف می‌شود، این در حالی است که دولت در ایام انتخابات بر اجرای کامل مفاد برنامه هفتم توسعه تأکید و آن را نقشه راه کشور معرفی کرده بود. تصمیم دولت برای حذف اهداف و احکام این برنامه در شرایطی اتخاذ شده است که هرگونه اصلاح ساختاری، باید پیش از تصویب نهایی قانون و در مسیر بررسی کارشناسی انجام می‌شد. مجلس نیز معتقد است اکنون زمان اجرای قانون است، ارائه چنین اصلاحیه‌ای، مشروعیت تصمیمات گذشته را زیر سؤال می‌برد و می‌تواند فرایند برنامه‌ریزی بلندمدت کشور را با اختلالی جدی مواجه کند.

علی پوردهقان | جوان

شخص رئیس‌جمهور پیش‌تر در کسوت نمایندگی، با احکام مختلف مندرج در قانون برنامه هفتم پیشرفت موافقت و آن را از سوی مجلس و به عنوان نماینده مجلس به رئیس‌جمهور ابلاغ کرده و حالا که خود در کسوت رئیس قوه مجریه است، نمی‌تواند برنامه هفتم پیشرفت را از طرف دولت اصلاح کند. در همین رابطه نیز مهرداد بذرپاش، وزیر راه و شهرسازی دولت سیزدهم در توییتی با انتقاد از این رویکرد خاطرنشان کرد: «جناب آقای پزشکیان شما عضو کمیسیون تلفیق برنامه هفتم پیشرفت در مجلس بودید و در انتخابات نیز برنامه خود را برنامه هفتم پیشرفت دانستید. این اهداف را برای دولت شهید جمهور قابل اجرا و برای دولت خودتان غیرقابل اجرا می‌دانید!»

بنابراین از هر سو این مسئله را نگاه کنیم، علاوه بر هدر دادن وقت مجلس و کشور، به عدم‌تحقق اجرای برنامه منجر خواهد شد. به جای اینکه مصوبات قانونی قانون برنامه هفتم پیشرفت را اصلاح یا حذف کنند، باید روی اجرای این احکام و اهداف برنامه عملیاتی تلاش کنند و اینطور نباشد که هر حکمی که از نظر اجرایی سخت و نیازمند اجرای سفت و محکم قوانین است، به طور کلی همه آن بخش را حذف کنند.

در ضمن مسئله برخی از احکام نظیر احکام بخش مسکن، نظر مجلس و کمیسیون‌های تخصصی مجلس نظیر کمیسیون عمران مجلس و حاوی ساعت‌ها بررسی کارشناسی بوده است و به طور کلی و صرفاً به دلیل اینکه نظر سلیقه‌ای کارشناسان مربوط مخالف عرضه زمین به مردم یا ساخت مسکن از سوی مردم است یا مسئله بانک‌ها را نمی‌توانند حل کنند، نمی‌توان متن احکام را به دلیل اینکه این حکم اجرایی نیست و به طور کامل متن تبصره مذکور را حذف کنند و به این ترتیب تمام مزیت‌های قانون برنامه هفتم پیشرفت را از بین برد، بنابراین دولت به جای اینکه در سال دوم قانون برنامه، به سؤال مجلس نسبت به عملکرد قانون برنامه هفتم پیشرفت پاسخگو باشد، با اقدامی پیش‌دستانه به دنبال حذف احکام و اصلاح عددی اهداف قانون برنامه هفتم توسعه به سطحی نازل‌تر است تا نه تنها بتواند نسبت به پاسخگویی طفره برود بلکه همان میزان اجرای قانون را نیز به سال‌های بعد حواله دهد. از همین رو مجلس باید بر متن اصلی قانون برنامه هفتم پیشرفت پافشاری کند و نگذارد برخی از کارشناسان با اهدافی خاص، متن کارشناسی شده و ساعت‌ها جلسه و وقت نمایندگان مجلس را به حاشیه ببرند، اگر هم تحققی در احکام و اهداف صورت نگرفت، به جای حذف احکام و اهداف، با همکاری مجلس و دولت، به سمت اجرای کامل قانون بروند نه اینکه صورت‌مسئله را پاک کنند.

تنزل اهداف کلان برنامه هفتم پیشرفت

همایون علی‌اکبری، کارشناس اقتصادی در گفت‌وگو با «جوان» با اشاره به بندهای مرتبط با قانون برنامه هفتم پیشرفت که اصلاح و رسانه‌ای نیز شده است، خاطرنشان کرد: بخشی از اصلاحات صورت گرفته، صرفاً تنزل اهداف کلان برنامه هفتم پیشرفت است و در این تنزل آن هم در این زمان که یک سال از اجرای قانون گذشته و وقت بررسی عملکرد دولت است، کار اشتباهی است. زمان زیادی برای بخش‌های مختلف احکام برنامه هفتم پیشرفت در مجلس گذاشته شده بود و این احکام حاوی نکات و برنامه‌های بسیاری بود که مورد موافقت دولت وقت، شورای نگهبان و حتی مجمع تشخیص مصلحت نظام نیز قرار گرفت و اکنون با تغییری که صورت گرفته است، قطعاً بسیاری از اهداف برنامه هفتم پیشرفت نیز مختل خواهد شد و به هیچ وجه صحیح نیست که در وضعیت فعلی این احکام و اهداف اصلاح شوند.

وی در ادامه با اشاره به بخشی از اصلاحات صورت گرفته که در رسانه‌ها نیز وجود دارد، گفت: برخی از اهداف اصلاح‌شده که در رسانه‌ها نیز به آنها اشاره شده است، نشان از عقبگرد جدی در اهداف کمی بسیاری از برنامه‌هاست، به طور مثال دولت در قالب این گزارش به مجلس پیشنهاد کرده است به جای اینکه هدف برنامه ایجاد سالانه یک‌میلیون شغل باشد، این عدد را به حدود ۳۰۰هزار شغل کاهش دهد و در برنامه جایگزین کند، همچنین رشد صادرات غیرنفتی نیز به جای اینکه طبق برنامه افزایش ۲۳درصدی داشته باشد با پیشنهاد جدید دولت به ۸/۸درصد کاهش یافته است. دولت پیشنهاد کرده است سهم بودجه عمرانی از بودجه عمومی که در متن فعلی قانون برنامه معادل ۲۵درصد تعیین شده، با اصلاح مدنظر دولت به ۱۲درصد کاهش پیدا کند. سازمان برنامه و بودجه همچنین پیشنهاد حذف بند مرتبط با کاهش فرسایش خاک به میزان ۲۰درصد را در اصلاحیه برنامه هفتم تقاضا کرده است.

این کارشناس اقتصادی افزود: این اعداد و اهداف کسرشده که بخشی از عملکرد بد دولت در سال اول در اجرای قانون است، در بخش احکام بسیار بدتر است و شاهد حذف بسیاری از احکام مهم و کلیدی قانون برنامه هفتم پیشرفت هستیم که حاصل روزها و هفته‌ها جلسات مسئولان دولتی، نمایندگان مجلس از کمیسیون تلفیق و کمیسیون‌های تخصصی و همچنین کارشناسان بخش‌های مختلف بوده که نتیجه آن خروجی احکام قانون برنامه هفتم پیشرفت بوده است که حالا به سادگی برخی به دنبال حذف آن به دلیل غیرقابل اجرایی بودن هستیم.

وی در پایان گفت: دولت در سال دوم اجرای قانون و عملکرد بسیار بد در همه شاخص‌های اجرایی و اهداف قانون برنامه هفتم پیشرفت نمی‌تواند بگوید که ۱۳۷ حکم غیرقابل‌اجراست و زحمات مجلس، کارشناسان و حتی شخص رئیس‌جمهور در ایامی را که نماینده مجلس بود، نادیده بگیرد، بنابراین مجلس می‌تواند با تمامی پیشنهادات در زمینه تنزل اهداف و حذف احکام مخالفت کند.

گزارش ۲

سعیده زمانی

پیرو رکورد سهم هزینه مسکن در سبد خانوارها و به عنوان راهکاری فوری برای تعادل بازار

دولت واحدهای بدون متقاضی مسکن ملی را اجاره دهد

کریم سرحدی، کارشناس اقتصاد مسکن در گفت‌وگو با «جوان»:

بسیاری از واحدهای مسکن ملی فاقد متقاضی دست به نقد هستند، بنابراین یکی از راهکارهای حمایتی دولت از مستأجران در چنین شرایطی می‌تواند عرضه این واحدها به صورت اجاره‌ای باشد

وقتی بیش از نیمی از درآمد خانواده‌های ایرانی صرف اجاره‌خانه می‌شود، دیگر چیزی از سبد معیشت باقی نمی‌ماند. تازه‌ترین داده‌های مرکز آمار ایران نشان می‌دهد سهم مسکن در هزینه خانوار به بالاترین سطح رسیده است، به طوری که مستأجران ۴۴درصد هزینه‌های خود را صرف اجاره می‌کنند و این رقم در تهران به ۶۰درصد می‌رسد. در شرایطی که قدرت پس‌انداز و خرید مستأجران کاهش یافته است و واحدهای «مسکن ملی» خریدار دست به نقد ندارند، یک کارشناس مسکن پیشنهاد داده است تبدیل این پروژه‌ها به «مسکن اجاره‌ای» می‌تواند به عنوان راهکاری فوری برای تعادل بازار مطرح شود.

اجاره مسکن بیش از نیمی از درآمدهای خانوارهای ایرانی و به خصوص شهروندان ساکن کلانشهرها را می‌بلعد. زمانی که نیمی از درآمد افراد صرف هزینه مسکن شود، فشار غیرقابل تحمل اقتصادی بر آنها تحمیل می‌شود. بر اساس داده‌های جدید مرکز آمار سهم هزینه مسکن در سبد هزینه‌های ماهانه خانوارهای شهری ایران به ۴۳/۷درصد رسیده که این رقم در تهران ۵۹/۹درصد است.

طبق بررسی‌ها، در شرایطی که درآمدها طی هشت سال گذشته ۹برابر شده میزان افزایش اجاره در این مدت ۱۱برابر بوده است. امروز مستأجران تهرانی برای یک واحد ۷۵متری در مناطق متوسط، باید بین ۳۰۰ تا ۵۰۰میلیون تومان ودیعه و میانگین بیش از ۲۰میلیون تومان اجاره ماهانه پرداخت کنند. در مناطق جنوبی، این رقم بین ۱۵۰ تا ۳۰۰میلیون تومان ودیعه و اجاره‌های ۱۰ تا ۲۰میلیون تومانی است، اما حقوق پایه کارگران در سال ۱۴۰۴ حدود ۱۰میلیون تومان است، یعنی اجاره‌نشینی عملاً نیمی از درآمد یک خانواده با دست‌کم دو شغل ثابت را می‌بلعد.

از حبس زمین تا تصمیمات ناهمگون

بخش بزرگی از وضعیت اجاره‌نشینی که تصویری از مسائل مسکن است، به حبس زمین و نبود عرضه جدید برمی‌گردد. طبق قانون برنامه هفتم توسعه، دولت موظف است هر سال ۶۵هزار هکتار زمین به محدوده شهرها الحاق کند تا زمینه ساخت‌وساز برای اقشار کم‌درآمد فراهم شود، اما عملکرد واقعی با این هدف فاصله‌ای چشمگیر دارد.

خطر تشدید رکود با افزایش هزینه مسکن

هزینه بالای مسکن و در کنار آن تورم بالای خوراکی‌ها، تقاضا را کاهش می‌دهد و مانع رشد اقتصادی پایدار خواهد شد. بر این اساس توصیه کارشناسان در کنار اتخاذ تصمیماتی که به ساماندهی بازار اجاره می‌انجامد، افزایش عرضه واحدهای اجاره‌ای از سوی دولت است. به طور کلی ساماندهی بازار اجاره‌بها اقدامات کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدتی را می‌طلبد. یکی از اقدامات مهم برای ایجاد تعادل در بازار اجاره، عرضه واحدهای مسکن ملی به مستأجران است.

کریم سرحدی، کارشناس اقتصاد مسکن در این باره به «جوان» گفت: هزینه‌های بالای مسکن پس‌اندازی برای مستأجران باقی نمی‌گذارد، این هزینه‌ها را اگر با هزینه بالای تأمین کالاهای اساسی در کنار هم قرار دهیم، مشاهده می‌کنیم که در نهایت فرصت هر گونه پس‌اندازی از مستأجران گرفته می‌شود. وی افزود: در حال حاضر اگرچه دولت مسکن ملی را به عنوان راهی برای خانه‌دارشدن مستأجران در نظر گرفته اما واقعیت امر این است که بسیاری از این واحدها فاقد متقاضی دست به نقد هستند و میزان آورده متقاضیان کار را برای سیاستگذار در تکمیل واحدها هم مشکل کرده است، بنابراین یکی از راهکارهای حمایتی دولت از مستأجران در چنین شرایطی می‌تواند عرضه این واحدها به صورت اجاره‌ای باشد که البته برخی دست‌اندازهایی نیز دارد که در صورت اجرا باید برطرف شود.

این کارشناس اقتصاد مسکن در بخش دیگری از اظهارات خود ایجاد مشوق برای سازندگان و رفع موانع از مسیر آنها را از دیگر راهکارهای ساماندهی بازار اجاره مسکن عنوان کرد و افزود: متأسفانه سیاست‌های فعلی در حوزه ساخت و ساز به کاهش عرضه مسکن دامن زده است و دولت برای بهبود وضعیت مستأجران باید توجه لازم را به سرمایه‌گذاران ساختمانی و تشویق آنها برای حرکت به سوی اجاره‌داری داشته باشد.

سرحدی در بخش دیگری از اظهارات خود با اشاره به لزوم افزایش عرضه زمین از سوی دولت، سیاست‌های فعلی در حوزه مسکن را ناهمگون عنوان کرد. وی در خصوص راهکارهای بلندمدت در حمایت از مستأجران نیز گفت: بهبود شاخص‌های اقتصادی از جمله کنترل تورم از مهم‌ترین اقداماتی است که هر دولتی برای کمک و حمایت از مستأجران باید انجام دهد. زمانی که تورم کنترل شود، در بدبینانه‌ترین سناریوها هم دست مؤجران برای افزایش بی‌ضابطه اجاره باز نیست. همچنین به گفته این کارشناس مسکن، کنترل تورم نه فقط در بازار اجاره بلکه به نفع خریداران خانه اولی نیز تمام می‌شود. هر چه اقتصاد بیشتر ثبات داشته باشد و تورم پایین باشد، امکان خانه‌دارشدن مردم بیشتر فراهم می‌شود. در غیر این صورت حتی وام‌های مسکن نیز به علت مبالغ سنگین اقساط نمی‌تواند در خانه‌دارشدن خانه اولی‌ها مؤثر واقع شود.

مفقودی

برگ سبز موتور سیکلت انژکتوری (عرفان) ۱۱۰ مدل ۱۴۰۳ به شماره موتور ۰۱۰۹N۵۴۵۰۱۸۴۱ و شماره تنه N۵۴EDEGCLRMJ۲۶۵۳۲ و شماره انتظامی ۹۵۳۴۹/۱۵۵ به شماره کد ملی ۰۰۷۰۹۹۷۸۱۰ بنام فربد شکرائی مفقود واز درجه اعتبار ساقط می باشد.

تهران

آگهی فروش ساختمان درمانگاه

بدینوسیله به اطلاع می رساند مدیریت تصفیه شرکت منحله نبض سبزدرمان (درحال تصفیه) به شناسه ملی ۱۰۱۸۳۰۰۲۱۶۷ قصد دارد در راستای امر تصفیه شرکت، یکدستگاه ساختمان باکاربری درمانگاه به مشخصات پلاک ثبتی اصلی ۱۳۵وفرعی ۴۷۸ که عرصه آن موقوفه می باشد ومالکیت اعیان مطابق سند رسمی متعلق به شرکت نبض سبز درمان می باشد، به مساحت ۳۲۵ مترمربع در دوطبقه واقع در تهران-شهرستان بهارستان-نسیم شهر-خیابان امام خمینی-خیابان سوم-ابتدای کوچه قنبری-پلاک ۱۲ باقیمت پایه ۴۵۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به فروش برساند.متقاضیان محترم می توانند، جهت بازدیدساختمان مورد فروش از تاریخ ۱۴۰۴/۰۷/۳۰ لغایت ۱۴۰۴/۰۸/۰۷ از ساعت ۸ صبح الی ۱۶ عصر با شماره تلفن ۰۹۱۲۲۰۸۸۷۴۰ تماس حاصل نمایند. متقاضیان درخواست وپیشنهاد قیمت خود را می توانند به این مدیریت تحویل نمایند.

مدیر تصفیه درمانگاه نبض سبز درمان – اسداله محمودی

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت تبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۷۰۰۵۰۱۸۸۹۳-۱۴۰۳/۱۱/۰۸ و رای اصلاحی ۱۴۰۴۶۰۳۰۷۰۰۵۰۰۶۶۶۶-۱۴۰۴/۰۴/۳۱ هیات اول دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو بجنورد تصرفات بالکانه بالا معارض متقاضی آقای / خانم حسین باقرزاده فرزند غلامحسن به شماره شناسنامه ۱۶۵۳ در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی با کاربری زراعی -باغی به مساحت ۸۰۰۰.۳۷ متر مربع در قسمتی از ششدانگ پلاک شماره ۱۳۲ فرعی از ۱۱۸ اصلی واقع در اراضی موسوم به ارکان بخش ۲ حوزه ثبت ملک منطقه دو بجنورد از محل مالکیت ثبتی محمد حسن رضایی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود، در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند، می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند، بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۸/۱۴
شناسه آگهی ۲۰۳۹۶۳۲
علیرضا حاج محمدی – رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه دو بجنورد

آگهی تحدید حدود اختصاصی ثبت املاک یک قسمت از بخش ۲ شهرستان بجنورد به موجب ماده ۱۴ قانون ثبت املاک تحدید حدود شماره زیر:

۱۱۸ اصلی بخش ۲ بجنورد موسوم به ارکان
۱) ششدانگ پلاک ۱۴۱۵ فرعی یک قطعه زمین مزروعی با کاربری زراعی باغی مالکیت -آقای علی عباس زاده فرزند عبدالحسن به ش ش ۱۰
۲) ششدانگ پلاک ۱۴۱۶ فرعی یک قطعه زمین مزروعی با کاربری زراعی باغی مالکیت آقای علی عباس زاده فرزند عبدالحسن به ش ش ۱۰
در روز سه شنبه بیست و هفتم آبان ماه یکهزار و چهارصد و چهار (۱۴۰۴/۰۸/۲۷) ساعت ۹صبح در محل شروع و به عمل خواهد آمد.
لذا به موجب ماده ۱۴ قانون ثبت املاک به صاحبان املاک و حقوق ارتفاقی و مجاورین شماره های فوق الذکر بوسیله این آگهی اخطار می گردد، در روزو ساعتمقرر بالا در محل حضور به هم رسانند، چنانچه هر یک از صاحبان املاک یا نماینده قانونی آنها در موقع مقرر حاضرنباشند، مطابق ماده ۱۵ قانون مزبور ملک مورد آگهی با حدود اظهار شده از طرف مجاورین تحدید خواهد شد و اعتراضات مجاورین نسبت به حدود وحقوق ارتفاقی و نیز صاحبان املاک و حقوق ارتفاقی که در موقع مقرر حاضرنبوده اند، مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت فقط تا سی روز از تاریخ تحدید حدود پذرفته خواهد شد و در اجرای تبصره ۲ ماده واحد قانون تعیین تکلیف پرونده های ثبتی معترضین می بایست از تاریخ تسلیم اعتراض به اداره ثبت ظرف یک ماه دادخواست اعتراض خود را به مرجع ذیصلاحقضایی تقدیم و گواهی لازم از مراجع مذکور اخذ و به این اداره تسلیم نمایند.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
شناسه آگهی ۲۰۳۰۵۹۲
علیرضا حاج محمدی – رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه دو بجنورد